

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ  
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ



ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

---

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἐγκείται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

---

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!



V

ΔΙΑΘΗΚΗ  
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΝΘΟΥ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου)

---

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου ἁγίας Τριάδος.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ τῷ χιλιακοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τῇ 20 Ἰουνίου μηνὸς ἐγὼ ὁ τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ ὑπογεγραμμένος Γραικὸς ἐξ Ἰωαννίνων Ἰωάννης Μάνθου Κονιτζίωτης ὑγιῆς ὦν καὶ σώας ἔχων τὰς φρένας μου, στοχαζόμενος τὸ ἄδηλον τοῦ θανάτου μου διὰ νὰ μὴ μένη ἀδιάθετος ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ ἰδίων μου κόπων χαρισθεῖσά μοι κινητὴ περιουσία, διατίθημι περὶ αὐτῆς τὴν παροῦσάν μου τελευταίαν διαθήκην μου οὕτως·

Α<sup>ον</sup> Ἐν πρώτοις παραδίδω τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν θεῖαν εὐ-



σπλαχνίαν, ζητῶν συγχώρησιν ἀπὸ ὄσους ὡς ἄνθρωπος ὢν ἐψύχρανα εἰς τὴν ζωὴν μου, συγχωρῶν καὶ ἐγὼ αὐτοὺς ἀμοιβαίως.

β<sup>ον</sup> Ἀποκαθιστῶ αἰωνίως πληρεξουσίου ἐπιτρόπους μου διοικητὰς καὶ ἐκπληρωτὰς ταύτης μου τῆς διαθήκης τοὺς Κυρίου Μπουργομίστρους καὶ Ῥατμάνους τοῦ ἐν Νίζνη Γραικικοῦ Μαγιστράτου τοὺς τε νῦν τυγχάνοντας δηλαδὴ καὶ τοὺς κατὰ μετέπειτα καιροὺς ἐκλεχθησομένους εἰς αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον ὑπὸ τῆς κοινότητος τῶν ἀδελφῶν, τοὺς ὁποίους ὄλους ὡς ἀδελφοὺς μου καὶ ὁμογενεῖς θερμῶς παρακαλῶ νὰ ἀναδεχθῶσιν εὐμενῶς ταύτην μου τὴν εἰς αὐτοὺς διδομένην ἐπιτροπείαν καὶ νὰ ἐπιτροπεύσωσι μὲ χριστιανικὸν ζῆλον.

γ<sup>ον</sup> Ὅθεν θαρρῶν εἰς τὴν αὐτῶν χριστιανικὴν διάθεσιν καὶ φιλογένειαν ἰδοὺ σήμερον παρασταίνω εἰς αὐτὸ τὸ ἐν Νίζνη Γραικικὸν Μαγιστράτον ταύτην μου τὴν διαθήκην ὁμοῦ μὲ δέκα μπιλέτα τῆς σοχράνας Καζνᾶς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου διὰ ὄσα μετρητὰ τῆς περιουσίας μου ζῶν κατέθεσα εἰς αὐτὴν πρὸς ψυχικὴν μου σωτηρίαν, τῶν ὁποίων μπιλέτων ὁ κατάλογος καὶ ὁ σκοπὸς μου περὶ τῶν κατεθέντων ἔχουσιν οὕτως·

Ν<sup>ο</sup> 1. Ἐν πρώτοις τῷ 1802 ἔτει τῆ 3 Ἰανουαρίου μηνὸς κατέθεσα εἰς αὐτὴν τὴν σοχράναν Καζνᾶν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου δώδεκα χιλιάδας ρούβλια αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις τῆ πατρίδι μου ἀγίων ἐκκλησιῶν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἀγίου Νικολάου τῆς ἐν Τουρκοπάλικο μαχαλὲν εὐρισκομένης καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀρχιμανδρείου λεγομένης, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς τῆς σοχράνας Καζνᾶς δοθέν μοι ὑπὸ Ν<sup>ο</sup> 7725 μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν λαμβάνοντες κατ' ἔτος τὰ ἑξακόσια ρούβλια τοῦ διαφόρου αὐτῶν, νὰ προικίζωσιν ἀφιλοπροσώπως μίαν παρθένον πτωχὴν ξεπεσμένου τιμίου πατρὸς πρὸς ὑπανδρείαν τῆς μὲ πεντακόσια γρόσια, ὄχι ὁμως χωρὶς τὴν γνώμην τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν προεστῶν τῆς πόλεως, τὰ δὲ λοιπὰ

νά τὰ μοιράζουιν εἰς ἐνδεεῖς, προτιμῶντες τοὺς ἐκ τῆς συγγενείας μου.

Ν° 2. Ἐτι τῷ 1806 ἔτει τῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν δώδεκα χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς τῆς σοχράνας Καζνᾶς ὑπὸ τὸ Ν° 15422 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἑξακοσίων ρουβλίων τοῦ διαφόρου λαμβάνοντές τα ἐτησίως, νὰ τὰ μεταχειρίζωνται τὰ μὲν ἥμισυ αὐτῶν εἰς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν τῶν εἰς φυλακὰς τῆς πόλεως εὕρισκομένων καὶ εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ πληρώσωσι τὸ λεγόμενον χαράτσι ἢ ἄλλο τι χρέος, τὰ δὲ λοιπὰ ἥμισυ νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅχι ὁμως καθ' ὄλα ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν προεστῶν εἰς αὐτήν.

Ν° 3. Ἐτι τῷ 1806 ἔτει τῆ αὐτῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρούβλια χίλια ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἰωαννίνων μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐπιλεγόμενου τοῦ Σπανοῦ, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 15423 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ὁ κατὰ καιροὺς ἡγουμενεύων εἰς αὐτὸ, λαμβάνων ἐτησίως τὸ διάφορον αὐτῶν, νὰ γράψῃ εἰς τὴν προσκομιδὴν νὰ μνημονεύωνται αἰωνίως τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης, καὶ τῆ 18ῃ Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ ψάλλῃ μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων τὸν νεκρόσιμον κανόνα μνημονεύοντες τὰ ῥηθέντα ὀνόματα.

Ν° 4. Ἐτι τῷ 1807 ἔτει τῆ α'. Αὐγούστου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ἑξ χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 18786 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ἐκ τῶν διαφόρων αὐτῶν, οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, λαμβάνοντες τὸ κατ' ἔτος διά-



φορον, νὰ τὸ μοιράζωσιν ἐλεημοσύνην εἰς πτωχοὺς, προτιμῶν-  
τες τοὺς ἐκ τῆς συγγενείας μου ἐνδεεῖς.

Ν° 5 καὶ 6. Ἐτι τῷ 1808 ἔτει τῆς 5 Αὐγούστου κατέθεσα  
αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρού-  
βλια χίλια· πρὸς τούτοις τῷ 1813 τῆς 5 Αὐγούστου ἔτι χίλια  
ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς προεστιῶν τοῦ ἐν τῷ  
Ἄθωνι Μοναστηρίου τῶν Ἰβήρων, ὡς τὰ δύο μπιλέτα ὑπὸ  
Ν° 23251 καὶ Ν° 45240 παρ' αὐτῆς τῆς Καζνᾶς δοθέν μοι  
μαρτυροῦσιν, ἵνα τὰ ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῶν λαμβάνοντές τα  
ἐτησίως οἱ αὐτοὶ προεστοὶ, νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς χρείας  
τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ Μοναστηρίῳ νοσοκομείου ὑπὲρ ἀναπαύσεως  
τῶν ψυχῶν Ἰωάννου καὶ Ἀθανασίου μοναχοῦ.

Ν° 7. Ἐτι τῷ 1810 ἔτει τῆς 17 Μαρτίου κατέθεσα αἰωνίως  
καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρούβλια δύο  
χιλιάδας ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς κριτῶν τοῦ ἐν Νίζνη  
Γραικικοῦ Μαγιστράτου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν μας  
ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 32743 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυ-  
ρεῖ, ἵνα ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῶν νὰ δίδωσιν ἀνὰ εἴκοσι πέντε  
ρούβλια ἐκάστῳ τῶν δύο ἡμερῶν τῶν ῥηθειςῶν ἐκκλησιῶν  
μνημονεύοντας εἰς τὴν προσκομιδὴν τὰ ὀνόματα Ἰωάννου,  
Μάνθου, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Βασιλικῆς, Ἀθανασίου μονα-  
χοῦ καὶ Ἐλένης, εὐγάζοντας μερίδας κατὰ τὴν ἐκκλησιαστι-  
κὴν διάταξιν, καὶ τῆς 18 Ἀπριλίου νὰ δοξολογοῦν τὸν ἅγιον  
Ἰωάννην τῶν ἐξ Ἰωαννίνων μὲ φωτοχυσίαν, ἀνάπτοντες τὸν  
πολυκάνδυλον καὶ πολυέλαιον, συλλειτουργοῦντες τρεῖς ἱερεῖς  
μετὰ τοῦ ἱεροδιακόνου καὶ εἰς ἔλλειψιν Ῥωμαίου νὰ κράξουν  
Ῥῶσον ἱερέα, ψάλλοντες μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὸν νε-  
κρόσιμον κανόνα μὲ κηροδοσίαν κατὰ τὴν συνήθειαν, δίδοντες  
τοῖς ἱερεῦσιν ἀπὸ ἐν ρούβλι ὁμοίως καὶ τοῖς ψάλταις καὶ ἀπὸ  
πενήντα καπίκια τοῖς παναμαραίοις, πληρόνοντες καὶ τὰ ἔξοδα  
τῆς φωτοχυσίας καὶ τὰ περισσεύοντα νὰ τὰ δώσουν ἐλεημοσύ-  
νην τοῖς πτωχοῖς. Ἐὰν ἡ ἡμέρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου θέλει τύ-

χει ἐξώπασχα, νὰ ἐπιτελῆται ἡ ἐορτὴ καὶ τὸ μνημόσυνον μετὰ τὸ Πάσχα ὅταν θελήσουν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐπίτροποι.

Ν° 8. Ἐτι τῷ 1810 ἔτει τῆς 5 Ὀκτωβρίου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρούβλια χίλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 35808 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ἵνα ὁ ἐτήσιος αὐτῶν τόκος νὰ δίδηται εἰς τὴν θέλησιν τῆς Μακαριότητός του καὶ ἐξ αὐτῆς νὰ στέλληται εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τοὺς ἐκεῖ πατέρας διὰ νὰ γράψουν εἰς τὴν προσκομιδὴν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης.

Ν° 9. Ἐτι τῷ 1812 Ἰανουαρίου 5 κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν δέκα χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τῶν ἄνω εἰρημένων ἐπιτρόπων τῶν αὐτῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Ν° 41412 δοθέν μοι μπιλέτον μαρτυρεῖ, ὁ δὲ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ πέμπηται πρὸς αὐτοὺς εἰς Ἰωάννινα ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι ἐξ αὐτῶν νὰ μοιράζωσιν ἕξιςου εἰς ὄλους τοὺς ἱερεῖς ἐφημερίους τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως, τῆς Θεοτόκου τοῦ Ἀρχιμανδρείου, τῆς ἀγίας Μαρίνης καὶ τῆς Περιβλέπτου ἐκάστῳ αὐτῶν ἀνὰ ἑξήντα γρόσια διὰ νὰ γράψωσιν εἰς τὴν προσκομιδὴν ἐκάστης ἐκκλησίας τὰ ὀνόματα Ἰωάννου, Μάνθου, Βασιλικῆς, Ἐλισαβέτας μοναχῆς, Ἀθανασίου μοναχοῦ καὶ Ἐλένης καὶ νὰ τὰ μνημονεύωσιν αἰωνίως, τὰ δὲ λοιπὰ διακόσια νὰ τὰ μεταχειρίζωνται τῆς 18 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, προσκαλοῦντες τὸν Μητροπολίτην νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ ψάλληται ὁ νεκρόστιμος κανὼν με κηροδοσίαν, μνημονευομένων τῶν ῥηθέντων ὀνομάτων, προσφέροντες εἰς τὴν Πανιερότητά του τὸ ἀνήκον διὰ τὴν ἐνόχλησιν, δίδοντες εἰς τὴν συνοδίαν του καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τὸ ψαλτικὸν ἐκάστῳ, νὰ μοιράζωσι καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τὰ ἀνεπομένοντα.



Νο 10. Ἐτι τῷ 1816 ἔτει τῆ 4 Ἰανουαρίου κατέθεσα αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν ρούβλια ὀκτὼ χιλιάδας ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ καιροὺς εἰρημένων ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἐκκλησιῶν, ὡς τὸ παρ' αὐτῆς ὑπὸ Νο . . . δοθέν μοι μπιλέτον διαλαμβάνει, ὃ δὲ τόκος αὐτῶν νὰ πέμπηται εἰς Ἰωάννινα πρὸς αὐτοὺς ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Νοσοκομείου.

δον Ἐτι ἐδιώρισα τὸν ἐν Μόσχᾳ κύριον Νικόλαον Πατζημάδην ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὸν εὕρισκόμενα μετρητά μου νὰ καταθέσῃ ἀρχὰς Αὐγούστου 1817 αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν σοχράναν Καζνὰν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Νίζνῃ Γραικικοῦ Μαγιστράτου τέσσαρας χιλιάδας ρούβλια μὲ τὸ μπιλέτον πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐν Νίζνῃ Ἀλεξανδρινοῦ Γραικικοῦ Σχολείου, καὶ ἕτερα ρούβλια τέσσαρας χιλιάδας μὲ ἕτερον μπιλέτον ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ μεταχειρίζηται πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐν Νίζνῃ Γραικικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅταν θέλω λάβει τὰ αὐτὰ δύο μπιλέτα θέλω τὰ παραστήσει εἰς αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον.

εον Ταῦτα τὰ ἄνω καταστρωθέντα δέκα μπιλέτα τῆς σοχράνας Καζνᾶς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου παρασταίνων σήμερον ὁμοῦ μὲ τὴν παροῦσαν διαθήκην, παρακαλῶ θερμῶς τοὺς κυρίους κριτὰς τοῦ ἐν Νίζνῃ γραικικοῦ Μαγιστράτου ὡς πληρεξουσίου ἐπιτρόπους μου νὰ τὰ δεχθῶσιν εὐμενῶς καὶ νὰ φροντίζωσιν ἐν καιρῷ ἐκάστης διορίας αὐτῶν νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ αὐτὴν τὴν σοχράναν Καζνὰν ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν κατατεθέντων παρ' ἐμοῦ πενήντα τεσσάρων χιλιάδων ρουβλίων, ὁμοίως καὶ τῶν ὀκτὼ χιλιάδων τῶν μελλόντων ἐνδεκάτου καὶ δωδεκάτου μπιλετίων συμποσομένων ὅλων εἰς ἐξήκοντα δύο χιλιάδας τοὺς τόκους αὐτῶν εἰς τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ρούβλια, τὰ ὅποια τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ρούβλια χρεωστοῦσιν οἱ αὐτοὶ κριταὶ καὶ ἐπίτροποί μου νὰ μὲ τὰ δίδωσιν ἐνόσφ ζω πρὸς ζωοτροφίαν μου, ὡς καὶ τὰ αὐτὰ μπιλέτα διαλαμβάνουν, μετὰ δὲ

τὸν θάνατόν μου αὐτὰ τὰ ρούβλια τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν τῶν διαφόρων χρεωστοῦσι νὰ τὰ δίδουν εἰς τοὺς ὅσοι φανερωθοῦν εἰς αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον μὲ ἐγγράφους καὶ ἐμμαρτύρους ἀποδείξεις τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἀγίων ἐκκλησιῶν ἐν δυνάμει τῶν ἄνω εἰρημένων μπιλέτων, καὶ νὰ στείλωσι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἰωαννίνοις τὸ ἴσον τῆς παρούσης διαθήκης μου καὶ τὰ δέκα μπιλέτα εἰς τὴν Γραικικὴν γλῶσσαν μεταφρασμένα καὶ ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Μαγιστράτου κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸς τούτοις παρακαλῶ τοὺς αὐτοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ γράψουν καὶ νὰ παρακαλέσουν τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν εἰ δυνατόν νὰ μεταφέρωσιν ὅλας τὰς διορίας τῶν τόκων εἰς μίαν διορίαν ἀρχῆς Αὐγούστου.

Ἔ<sup>ο</sup>ν Πρὸς τούτοις ἐδιώρισα τὸν ἐν Μόσχᾳ κύριον Ἰωάννην Μπούμπα νὰ καταθέσῃ αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφείου δύο χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἐν Νίζνῃ Μαγιστράτου ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν νὰ δίδηται ἀναλόγως εἰς τοὺς Καντζελιάριστας τοῦ αὐτοῦ Μαγιστράτου.

Ἐ<sup>ο</sup>ν Μετὰ τὴν ἀποδίωσίν μου παρακαλῶ τοὺς αὐτοὺς κυρίους κριτὰς ἐπιτρόπους μου νὰ περιλάβωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν των καὶ διοίκησιν τὸ ἐν τῷ κομοδίῳ μου κατάστιχον καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ χαρτῖα μου καὶ μετρητὰ, ὁμοίως καὶ τὰ ὅσα ἔχω σφαιλισμένα εἰς τὸ ἐν τῇ αὐλῇ τῶν ἐκκλησιῶν μας N<sup>ο</sup> 7 μαγαζίον καὶ ὅλα τὰ καλαμπαλίκια· πρὸς τούτοις νὰ παραλάβωσι τὰ ὅσα μοὶ χρεωστοῦν εἰς μετρητὰ, ὡς τὸ κατάστιχόν μου διαλαμβάνει, καὶ κάμοντες γενικὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας μου· ἐξ αὐτῶν θέλω καὶ διορίζω ἐν πρώτοις εἰς τὸν ἐνταφιασμόν μου μνημόσυνόν μου ὀλοκλήρου χρόνου νὰ ἐξοδιάζωσι δύο χιλιάδας ρούβλια.

Ἠ<sup>ο</sup>ν Πρὸς τούτοις θέλω καὶ διορίζω καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ καταθέσουν αἰωνίως καὶ ἀναφαιρέτως εἰς τὴν αὐτὴν σοχράναν Καζνὰν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὀρ-



φανοτροφείου δύο χιλιάδας ρούβλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἐν Νίζνη Γραικικοῦ Μαγιστράτου ἵνα ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν εἰς ρούβλια ἑκατὸν νὰ πέμπηται ἀπὸ αὐτὸ τὸ Μαγιστράτον καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς τὸ ἐν Πετροπόλει ἰμπερατορικὸν κομιτάτον τῶν ἰμβαλίδων πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν.

Ἔτι θέλω καὶ διορίζω ἵνα οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποί μου νὰ πέμψωσι διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιτρόπους τῶν ἄνω ῥηθειςῶν ἐκκλησιῶν ρούβλια χίλια πενήντα ὀκτῶ νὰ τὰ μοιράσουν εἰς τὰς πέριξ τῆς πόλεως ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια.

Προσέτι παρακαλῶ νὰ ἐξαποστείλωσι πρὸς τοὺς ἰδίους κατὰ τὴν Νόταν μου τῷ 1806, 21 Σεπτεμβρίου γραφείσαν ρούβλια τετρακόσια εἴκοσι νὰ μεταπέμψωσιν αὐτοὶ εἰς τὰ μοναστήρια τῶν Μετεώρων Ἄθωνος καὶ Σινᾶ.

Πρὸς τούτοις θέλω καὶ παρακαλῶ νὰ μοιράσουν εἰς ἐδῶσε ἐκκλησίας ἐν Νίζνη καὶ εἰς τὰ περίχωρα διὰ σαρανταλείτουρον ρούβλια τριακόσια σαράντα.

Ἔτι νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς δούλους μου οἵτινες ὅταν ἤθελον μὲ καλοκυτάξει εἰς τὸ γῆράς μου ρούβλια τριακόσια· νὰ δώσωσι παρακαλῶ ταῖς ἀνεψιαῖς μου Ἰουλιανῆ καὶ Σοφίᾳ Κωνσταντίνου Κρομμύδη διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν ἀπὸ διακόσια πενήντα ρούβλια ἑκάστη.

Πρὸς τούτοις μετὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου θέλω καὶ διορίζω καὶ παρακαλῶ νὰ ἀγορασθῆ εἰς Μόσχαν ἐν μπιρλιαντάδο δακτυλίδι διὰ χίλια ρούβλια, τὸ ὁποῖον νὰ ἐγχειρισθῆ τῷ ἀγαπητῷ μοι ἀνεψιῷ κυρίῳ Εὐγενίῳ Κρομμύδη πρὸς μνήμην μου.

Θέλω καὶ διορίζω νὰ δοθοῦν εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐξαδέλφης μου τῆς Βασιλικῆς Διαμαντίου Κονιτσιώτη διὰ μόνην καὶ μίαν φορὰν ρούβλια τετρακόσια, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν θέλησιν τῆς κυρίας Ζαμπέτας Κρομμύδη ρούβλια τετρακόσια.

Ἔτι ἀφίνω νὰ δώσωσι τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ Κρομμύδη πέντε χρυσαῖς ντούπιας καὶ φλωρία παλαιὰ τέσσαρα, τῷ κυρίῳ Ἀναστασίῳ Ζωσιμᾶ παλαιὰ φλωρία πέντε, τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ



Μπούμπα ἐν ζευγάρι μπελεζίκια καὶ τῷ κυρίῳ Νικολάῳ Ζωσιμαῖ τρεῖς ντούπιαις φλωρένιαις, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ τὰ δεχθοῦν πρὸς μνήμην μου καὶ νὰ συνεπιστατήσουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν μου.

Πρὸς τούτοις παρακαλῶ ἐκ τῶν φορεμάτων μου αἱ μὲν γούναι νὰ πωληθοῦν οἰκιακῶς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῶν νὰ τὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν δύο ἐκκλησιῶν μας πρὸς ἐλεημοσύνην, τὰς δὲ λοιπὰς ἐνδυμασίας μου νὰ μοιράσωσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Τελευταῖον θέλω καὶ παρακαλῶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ὄσα μετρητὰ ἤθελον περισσεύσει νὰ δώσουν ἐν πρώτοις διὰ προικεῖον τῆς κόρης Πέτρου Τζάντας Μαρίας Πέτ διὰ μίαν καὶ μόνον φορὰν ρούβλια πεντακόσια, μέρος εἰς τὴν ἐν Νίζνη μπολνίτζαν μας ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ εἰς ὑπανδρεῖαν ἐτέρων πτωχῶν κοροτσιῶν.

Ταύτην τὴν διαθήκην μου ὑποβεβαιῶ τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ καὶ μὲ τὴν ἰδίαν μου βούλαν ἐπὶ τῶν τιμίων καὶ ἀξιοπίστων παρακαλεσθέντων παρ' ἐμοῦ μαρτύρων καὶ θέλω νὰ ἔχη τὸ κῦρος εἰς τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ τῆς δικαιοσύνης.

---